

ויצא חט"ו שיחה ד'

מעלת הצאן על בחי' בן הוא שגם במדרגות שלמעלה מהשתלשלות ישנה חביבות לצאן מצד מעלת הביטול. גם "עז כנמר" הוא תוצאה דהביטול, וזהו שיעקב מכר צאנו כדי לקנות שור וחמור.

עיקר עבודת (ורכוש) יעקב הי' בצאן, דגם ה"שור וחמור" כו' שהיה לו קנה אותם ע"י ש"מכר צאן בדמים יקרים וכו'".

הביאור בעבודה רוחנית: בהקדים המדרש "הוא לי לאב ואני לו לבן הוא לי לרועה ואני לו לצאן". וצריך להבין מהי ההוספה ב"אני לו לצאן" על "אני לו לבן". והביאור: "בן" הוא מציאות שתופס מקום לגבי האב, ואם כן שייך רק למדרגות דסדר ההשתלשלות. אך במדרגה של "גם בן ואח אין לו" אין בחי' בן תופס מקום. ודוקא לצאן ישנה חביבות גם שם, והוא מצד מעלת הביטול.

והנה, "בן" קאי על העבודה דלימוד התורה. "וצאן" הוא העבודה דהיציאה כדי לברר בירורים. ודוקא ע"עבודת הבירורים מגיעים לביטול.

והנה ביטול לבד אינו מספיק, כי צריך להשתמש בכל כוחות הנפש לעבודת ה', עד ש"הוי עז כנמר גיבור כארי וכו' לעשות רצון אביך שבשמים". ורק שהעזות וכו' צריך להיות תוצאה מהביטול, שמפני שבטל לרצון העליון אזי יש בו התוקף. וזהו "יהודא בן תימא אומר הוי עז וכו'", שהעזות הוא תוצאה מהביטול – "יהודה". וזהו שיעקב מכר את הצאן וקנה שור וחמור וכו'.

והגם שעיקר רכושו היה צאן, מ"מ כשדיבר לעשו הקדים שור וחמור, כי הלעו"ז מתפעל מהתוקף. וההוראה: צריך לצאת להאיר את העולם מתוך ביטול. ואזי אינו נוגע לו להיכן הולך, ואזי מצליח עד ש"ויפרוץ האיש מאוד מאוד" בכל מקום שבו מוליכה אותו ההשגחה העליונה, ובכל סוג תלמידים, "אם כה יאמר עקודים וילדו כל הצאן וכו'", שכל תלמידיו הם כדבעי.